

Starosta obce informuje
Církevní život v Osvětimanech
Faun zakletý do stromu
Památky
TJ Osvětimany

Vydal Obecní úřad Osvětimany. Redakčně zpracovala PhDr. Marie Náplavová.

Starosta obce informuje

Naší prvořadou akcí a úkolem číslo 1 pro letošní rok 2000 byla stavba „Domu s pečovatelskou službou“. stavba je již těsně před dokončením...

Vážení spoluobčané

Pomalu přichází konec posledního roku v tomto století a tisíciletí. Konec jedné velké etapy, ve které se rozvoj lidstva značně posunul vpřed a ovládl naprosto tuto planetu. Hlavně v posledním století věda zaznamenává ohromný rozvoj ve všech vědních oborech. Tento velký pokrok přináší člověku na jedné straně přínosy, ale na straně druhé tím něco ztrácí. Ztrácí například zdravé životní prostředí, některé již vyhubené živočišné a rostlinné druhy apod. Tuto skutečnost si lidstvo naštěstí v posledních desetiletích začíná stále více uvědomovat a situace se pozvolna zlepšuje. A k tomu může přispívat i každý z nás, třeba tím jak likviduje svůj domovní odpad, apod. Stalo se již dobrým zvykem, vždy nakonec roku, ohlédnout se a zhodnotit co se nám v letošním roce podařilo dokázat, zbudovat, postavit, čím jsme přispěli ke zkrášlení naší obce.

Naší prvořadou akcí a úkolem číslo 1 pro letošní rok 2000 byla stavba "Domu s pečovatelskou službou." Stavba je již těsně před dokončením, kolaudace proběhne koncem tohoto roku a počítáme, že v průběhu ledna 2001 můžeme začít s ubytováním prvních zájemců. Výstavba a dokončovací práce stála naši obec značné finanční prostředky a proto chceme, aby tato budova sloužila převážně občanům naší obce! Plánujeme v měsících prosinci a ledna uspořádání dnů otevřených dveří, kde budou mít možnost se naši občané podívat a prohlédnout si prostory tohoto Domu s pečovatelskou službou a kde získají další všechny potřebné informace. Termíny těchto dnů Vám včas oznámíme místním rozhlasem. Věříme, že dostavbou tohoto díla dostane naše obec další pěknou dominantu a střed obce se stane naší chloubou.

Celkové náklady na výstavbu: 21 mil. Kč, z toho dotace z MMR 15 mil. Kč, vlastní zdroje obce 6 mil. Kč

Další akcí, kterou jsme přispěli hlavně ke zlepšení životního prostředí a vzhledu krajiny v našem okolí je zalesňování pozemku u osvětimanské přehrady. Celkové náklady činily asi 150 tis. Kč. Také na tuto akci se nám podařilo získat dotace (75 tis. Kč) z Ministerstva zemědělství na zalesnění neudržovaných pozemků. V zimních měsících byly vykáceny staré a suché kmeny bývalého višňového sadu a na jaro nahrazeny novou výsadbou, sazenicemi dubu v počtu 4 000 ks, buku 1 000 ks a borovice 4 000 ks. Při zalesňování nám pomáhali v rámci pracovního vyučování děti z naší ZŠ, čímž určitě získávají kladný vztah k naší přírodě a k okolí naší obce. V zalesňování a údržbě krajiny v okolí přehrady hodláme pokračovat i v příštím roce. Naším zájmem je uchování okolí naší přehrady i pro příští generace v duchu přírodního nedotčeného prostředí. Proto je v tomto okolí přehrady vyhlášena "stavební uzávěra" tzn. že se zde nesmí stavět žádné chaty ani jiné stavby. Přehradu ročně navštíví spousta cizích lidí a všichni obdivují právě její krásné okolí a zdravé přírodní prostředí.

Další stavební akcí obecního úřadu v letošním roce bylo zahájení rekonstrukce šaten a areálu Tělovýchovné organizace. Tyto již značně zanedbané a zchátralé budovy dělaly špatnou vizitku jak naší TJ tak i celé obci. Obecní zastupitelstvo se rozhodlo na rozsáhlé modernizaci a rekonstrukci tohoto areálu ještě v tomto roce také proto, že celý areál stojí na obecních pozemcích a rekonstruované budovy zůstanou obecním majetkem. Předpokládané náklady na tuto akci jsou ve výši 760 tis. Kč. Za pomoci vedení TJ se nám podařilo sehnat několik sponzorů, kteří se částečně taktéž podílejí na této rekonstrukci. Jsou to např.: Stamos s. r. o., Trevo - pan Berka Z., IZOLFA - pan Obdržálek P., Elektroservis - pan Doubrava F., Martex - pan Már A., Stolářství - pan Martínek P. a další. Věříme, že po této rekonstrukci se našim fotbalistům vrátí ztracené sebevědomí a elán, a jejich výsledky spolu s pěkným sportovním areálem se stanou důstojnou reprezentací naší obce!

Závěrem vás seznámím s plánovanou stavbou, velmi významnou a v historii obce Osvětiman finančně největší. Je jí výstavba "Kanalizace a čistírna odpadních vod (ČOV)," kterou v příštím roce hodláme z velké části dokončit. Některé úseky kanalizace jsme již vybudovali, ale větší, finančně a technicky náročnější části nás teprve čekají. Jsou to kanalizační spojovací uzel pro kanalizaci z celých Újezd v křižovatce před Martexem a celá kanalizace od této křižovatky Pekařskou ulicí až po Požární zbrojnicu. Dále vybudovat 3 podchody pod potokem, kanalizace od

dílny Svitů po Ševčíkovo a kanalizace v ulici Zábrání, kanalizační přivaděč a celá stavba ČOV. Chtěli bychom i touto cestou předem požádat všechny naše občany o toleranci a pochopení případných problémů a při výstavbě kanalizace. Zejména při rozkopání komunikací a napojování domovních kanalizačních přípojek a rušení septiků. Stavbu bude provádět firma IMOS Zlín, technologie ČOV firma Valter a generální dodavatel celého díla je PS Zlín. Výstavba kanalizace a čistírny odpadních vod je pro další úspěšný rozvoj naší obce velmi důležitá a dá se říci jediné řešení. Bez tohoto vybavení je již v dnešní době ztížena nová výstavba rodinných domů a je jen otázkou času, kdy každý dům bude muset prokazovat jak má ekologicky zajištěny odpadní vody. Jedinou možností bude napojení na ČOV nebo atestované vodotěsné(!) jímky na vyvážení do ČOV. Majitelem a provozovatelem ČOV s kapacitou do 1000 obyvatel bude obec Osvětimany. Poplatky za stočné budou příjmem obce, která je může použít pro další rozvoj a výstavbu v obci. Termín ukončení výstavby: prosinec roku 2002. Náklady celkem: 32 mil. Kč z toho vlastní zdroje obce 15 mil. Kč, dotace ze SFŽP 10 mil. Kč, půjčka ze SFŽP s 3 % úrokem 7 mil. Kč. Délka kanalizace: 3 747 m.

Z uvedených faktů plyne, že výstavba nové kanalizace a čistírny odpadních vod je po vodovodu a plynovodu poslední "podzemní" stavbou, která v obci schází. Po ukončení této důležité stavby se můžeme zaměřit jen na její další "zkrášlování".

Pár informací o plánech OÚ na příští rok 2001. Hlavním úkolem bude výstavba kanalizace a ČOV a následná oprava komunikací. To nám pravděpodobně odčerpá většinu našich finančních prostředků a tomu se musí podřídit i další činnost. Přesto v příštím roce musíme doplnit vybavení domu s pečovatelskou službou, dokončit rekonstrukci areálu TJ, pokračovat v zalesňování u přehrady a další drobnější akce. Nechceme Vám slibovat více než budeme schopni splnit, spíše Vás chceme mile překvapit tím, co uděláme navíc.

Vážení přátelé a milí spoluobčané, dovoluji Vám popřát příjemné prožití svátků vánočních, do nového roku 2001 hlavně pevné zdraví, hodně štěstí, spokojenosti a rodinné pohody.

Antonín Chrbját, starosta

[Nahoru]

Církevní život v Osvětimanech

Křesťanství sehrálo během staletí důležitou roli v dějinách naší obce, o čemž svědčí bohaté záznamy ve farských i obecních kronikách. V druhé polovině tohoto století se o církevním dění v Osvětimanech nepsalo a tento článek je vůbec prvním, který se danou tematikou na stránkách "Osvětimanského zpravodaje" zabývá.

Na konci roku 2000 má v Osvětimanech sídlo římsko-katolická farnost a jejím správcem je pater Alois Randa (nar. 18. 6. 1927). Je absolventem bohoslovecké fakulty v Olomouci a pak studoval v Litoměřicích. Kněžské svěcení přijal 5. 7. 1970 v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně. Od 1. 11. 1977 působí jako administrátor a pak farář v naší farnosti. Sídlí na faře, která je majetkem obce, Kostel sv. Havla je majetkem církve. Osvětimanská farnost má přiřazenou obec Medlovice, Újezdec, Hostějov a Vřesovice. Dále místní farář spravuje od roku 1990 farnost Stříbrnice s kostelem sv. Prokopa (roku 1908 byl benediktovan).

Naše farnost správně podléhá Děkanství v Uh. Hradišti, kde je děkanem otec Fr. Petrik, Dále osvětimanská farnost náleží do arcibiskupství olomouckého, v jehož čele stojí Mons. Jan Graubner (nar. 29. 8. 1948 v Brně, pochází ze Strážnice). Na kněze byl vysvěcen 23. 6. 1973, na biskupa 7. 4. 1990 a arcibiskupem byl jmenován 28. 9. 1992.

Na konci 20. století naše farnost vymírá. Je daleko více farníků pohřbených než pokřtěných. Pár čísel může dokumentovat současný stav. Náboženství navštěvuje 32 dětí z farnosti. Počet dětí u 1. svatého přijímání od roku 1990:

1990 - 8, 1991-14, 1992 -15, 1993 -17, 1994 - 20, 1995 - 20, 1996 -17, 1997 -15, 1998 - nebylo, 1999 -13. V roce 2000 se konalo I. svaté přijímání 11. 6. a zúčastnilo se jej 6 dětí.

Velkou slávou pro místní farnost byla svátost biřmování, která se konala v kostele sv. Havla 2. září 2000. Z naší farnosti bylo celkem 30 biřmovanců (nejstarší měl 55 let). Podmínky získat tuto svátost byly: být pokřtěn, pravidelná účast na svátostech, věk nejméně 14 let. Svátost biřmování uděloval J. Exc. Mons. Jan Graubner.

Za zmínku stojí připomenout, že poslední biřmování v naší farnosti bylo 28. 6. 1970. Tehdy byl farářem pater Fr. Zlámal a biřmováno bylo rekordních 538 biřmovanců a biřmoval je profesor J. Vrána, kapitulní vikář olomoucký. Dne 22. 5. 1982 bylo biřmováno 31 našich farníků v bazilice na Velehradě.

Organizace římsko-katolické církve v ČR je následující: V naší republice jsou dvě arcibiskupství - pražské a olomoucké. Primasem českým, arcibiskupem pražským a kardinálem je Miroslav Vlk. V Čechách jsou dále biskupství: královehradecké, českobudějovické, plzeňské a litoměřické. Na Moravě jsou biskupství: brněnské a ostravsko-opavské.

Mgr. Lubomír Berka

[Nahoru]

Faun zakletý do stromu

Spisovatelka Jarmila Bednařiková při svých turistických výletech navštívila i Osvětimany, kde ji zaujala památná stará lípa pod kostelem. Ta se jí stala inspirací pro napsání následující povídky, která byla publikována v časopise Malovaný kraj.

V Osvětimanech na Uherskohradištsku stojí malebný, po umělecké stránce cenný barokní kostel sv. Havla. Kolem něho se rozprostírá hřbitov, u jehož zídky roste stará lípa. V dutině jejího kmene je vidět samorost mající podobu člověka. Při loňském letním putování krajinou Chřibů jsme se u této chráněné památné lípy zastavili. A ona nám vyprávěla následující příběh.

Na jednom z kopců vrchoviny, zalité zelení nesčetných stromů, stál klášter mnichů slovanského obradu. Celé to newysoké pohoří se vnilo bez ostrých obrysů, měkce jak obilí v osadách okolo lesnatých chřibů (Chřib = staroslověnský výraz pro pahorek -pozn. aut.). Mnich mezi třicíti až čtyřiceti lety smazal uhlažovacím koncem bronzového písátka část textu, vyrytého do vrstvy včelího vosku na dřevěných destičkách, a napsal jiný. Starostlivě si svoje dílko přečetl. Chtěl by se na ně podívat očima těch dvou učených mužů, jímž se obdivoval - Konstantina, nazývaného Filosof, a jeho bratra Metoděje. Na žádost vládcе moravského státu Rostislava je sem na jeho území před pěti roky vyslal císař Rhómajů, který prý ve velikém městě Konstantinúpoli sedává na zlatém trůně pod větvemi zlatého platanu a všechny cizí vyslance uvádí k němu ke slyšení hlas varhan ze zlata, čarovných ptáků z téhož zářícího kovu, ba i řev pode trůnem ležících zlatých lvů... Nyní se bratři Konstantin a Metoděj zdržují v Římě, na pozvání papeže, a přišly dobré zprávy, že tu obhájili konání bohoslužeb v jazyce Slovanů. Ve čtyřech hlavních kostelech slavného Věčného Města sloužili oba dva mše v tomto jazyku.

Velen si povzdechl. Dnes půjde promlouvat o víře do jedné malé osady, položené na jihovýchod od jejich kláštera, vesničky k zemi přikrčených rolnických chýší. Ne, nevdává mu, že to není žádná Konstantinúpoli či Řím; ale žije tam taky ten podivný, člověk, který poslední dobou dost často zvědavě obchází i tudy, poblíže klášterních stěn. Zvali ho downitř, a on místo poděkování proti nim namířil svůj amulet ve tvaru Perunovy sekyry. A pak prý dlouho stál u Perunova posvátného dubu, šeptal a něco lil z dřevěné misky na kůru stromu - snad krev.

Velen navrhoval, že by ten dub měli porazit, ukázat pohanům z okolí, že není chráněn žádnými božstvy, mocnějšími než křesťanský Bůh, ovšem Řek Konstantinos se tehdy usmál a řekl: "Jenže Bůh přece není silnější, Velene, je jediný. Já vím, že mnozí misionáři se snaží působit na pohany právě ničením jejich model a posvátných míst - ale my myslíme, že kromě křesťanského života je jenom jeden prostředek, jímž se dá prosazovat pravé náboženství - slovo. Vždyť proto klademe tak velký důraz na překlad knih, v kterých je obsažena naše víra, na liturgii ve slovanské řeči." "Jistý osadník z vesnice dole pod naším klášterem - četl jsem kdysi o smyšlených bytostech, kterým se říkalo Faunové, a toto pojmenování mne napadá, když ho potkám - by si raději zalil uši voskem, než by se otevřel slovům věčného života," namítl Velen.

"Ani tak bych ovšem neřekl, že praskot a sténání násilně kácených, pohanským obyvatelům posvátných hájů, anebo dokonce řinčení mečů, dovedly dost přesně tlumočit podstatu učení, se kterým přicházíme," odpověděl mu Filosof.

"Frankové ale -

"Ti jako jiné krajiny chtějí i tuto zem podrobit svojí moci."

Ted tu však moudří Rhómajové bohužel už přes rok nejsou. Velen jen pomalu, jakýmsi ztěžklým krokem, sestupoval dolů k osadě. Skupinka zdejších děvčat prala zrovna na potoce prádlo. Velen se rozhodl, že se u nich zastaví. Ty dívky už ho znaly a jeho přítomnost je nijak nepolekala. Vnislava štouchla loktem k Ovseně a zasmály se. Rozpustile, ale přátelsky. Jsou zvědavé na nové věci a zase budou ochotně naslouchat jeho kázání.

Od osady se rozbíhají zelené vrchy jako by si tam krajina bujně povyskočila. Ale vesničané se lesu radši vyhýbají, a hlavně za noci. Je plný sil jež mohou lidem škodit. Faun - Velen se nejistě rozhlíží; kdy se objeví - je však v těch lesích jako doma. Připadá mu jak vytesaný ze dřeva drsný a šlachovitý, snědý a samý sval a přitom mrštný jako mladá haluz. Vzдорovitostí příbuzný dubu, ale krásný - můj Bože, co je na něm vlastně tak krásného?

Velen se pustil do poučování. To, co si napsal v klášteře, jako by naráz zapomněl. K tomuto klubku děvčat bude nejlíp hovořit křesťanskými požadavky lásky: Ani na nepřátelství není moudré odpovídat zas nepřátelstvím. Copak by člověk nasil plevel na pole, aby se zbavil toho, který už na něm roste?

Sbíhal ze stráně. Faun s očima jak zapálený troud. Neměl bys věřit, že ty suché a palčivé oči tě můžou uhranout, ale - takovým Rhómajům se to mluví, přišli z jiného světa... Velen se přežehnal. A stejně právě jemu, Faunovi, by chtěl říkat svoje poučení. Nechoď dál...

Chlapík zůstal stát na druhém břehu potoka. Dělá znamení do tekoucí vody. Ted je z dosahu moci toho čaroděje. Mhouří oči a nepokrytě hodnotí dívčí vábidla.

"Poslyšte" volá na děvčata napůl nesmlouvavě a napůl hlasem prosebníka, "o svátcích letního slunovratu jste povinny posloužit bohům života. V noci bude u posvátného dubu oheň. Životodárná, dobyvačná síla. A kolem lesního pramene úrodné vlhko plodivá země, podobné vlhkosti ženina klína. Počnete život, jako se počíná v semeni, z něhož vyroste strom do oblohy."

Rozmáchlým gestem doprovodil svoje slova a jenom mlčky se divoce zahleděl do tváře kazatele. Byl na odchodu. Čeká ho noc při plamenech.

"I sucho bylo," pokračoval Faun, jako by Velenova otázka vůbec nepadla. "Snažili jsme se usmířit bohy, já i mí přátelé jsme se vypravili až do vzdáleného posvátného háje, kde stojí uprostřed veliký Perun, vykonal tam oběti, a

přesto -"

"Přesto není vinno křesťanství. Pochop to! Obřady, na něž jsi spoléhal, volají pouze ke hluchým výtvorům lidských rukou."

"Mnohé dobré je výtvor lidských rukou," potřásl hlavou mračící se Faun. "Tato ves na místě vyžďářeném uprostřed lesů. Pole a rádl, jho, v němž kráčejí volci, kus chleba nebo mísa teplé kaše... Co máš - co ty máš proti dílu lidské ruky?"

Velen se už delší dobu vzdělával, aby byl užitečným služebníkem evangelia - nejprve u latinských kněží, kteří na Moravu přišli z Vlach - ale pocházel z podobné osady, jako je tahle zdejší. Možná, že proto jej taky tak brzy přitáhla činnost bratří Konstantina a Metoděje, jejich myšlenka konat služby Boží jazykem srozumitelným prostým moravským oráčům. Věděl, co znamenají kroupová

mračna, visící nad úrodou, dobytčí mor, který obchází po vesnicích... V něm samotném se občas vzpouzely tytéž síly, jaké řevávají a plápolají ve - najednou se mu pro něj přezdívkou Faun už tolik nelíbila.

"Ty máš strach o ten kraj?"

Muž kývl. "Kam až sahá paměť zkazek, ctili předkové stejné bohy, v jejichž moc věřím i já."

"Ale mnoho obyvatel této země už, příteli, přijalo pravého Boha. díky němu se daří práce lidí, počíná se život a roste, chráněn před zlem. Nebudeš prolévat krev zbytečných zvířecích obětí. Budeš se modlit. Prosit, aby ti Bůh dopřál, co potřebuješ. Naučím tě, jak se máš správně modlit."

Utíkal do lesa. U nočního ohně byly sice různé ženy, ale ty dívky od potoka nepřišly. Byly uloveny mnichem. Taky se tady letošní rok neshromáždila snad ani třetina obvyklých obětí. A jedna z mocných haluzí věkovitého posvátného dubu se nezelená. Je úplně suchá.

Co se stane s krajem, když odejdou jeho bozi, víly a skřítci a duchové stromů? Kdo bude hlídat prameny vod? Jakpak jej obstará ten nový bůh, který stejně tak patří Frankům a Vlachům a císařství Rhómajů. Dohlédne do malé osady pod svahy lesnatých kopců? Ne, nerozuměl tomu. Je zlý, je zavřen, protože proháněl ty dívky o nocích letního slunovratu? Viděl neúrodu a hlad a smrt, sucho, sněť na obilí, lidi jako stíny - život je slabý a musí se rozdmýchávat...

Vydal se ke klášteru.

"Jsem rád, žeš přišel," přivítal ho Velen.

"Říkal jsi, že mě naučíš se modlit."

"Musím ti toho ale povědět mnohem víc."

"Ne. Pověz jenom tu slíbenou modlitbu."

Nu, každý začátek je dobrý, řekl si Velen pro klid duše a splnil jeho žádost.

Faun potom vystoupil nahoru nad osadu. Viděl ji, viděl kolem dokola lesy, jak ji obkličují. Život je slabý, potřebuje ochranu.

"Odsud bych se chtěl dívat," šeptl vzdorně. "Až do chvíle, kdy bude po všech pochybnostech, po úzkosti. Až budou všechny chalupy, schoulené u těchto kopců, pod mocnou ochranou pravých sil dobra a života, kterým se lidi rozhodnou sloužit tak, jak je toho třeba."

Otočen čelem na polední stranu, odříkal krátkou modlitbu k těm bohům, kterým dosud věřil, a poté podle dávných zvyků obětoval u košaté posvátné lípy, jež stejně jako on shlížela na krajinu. Její široká koruna jako by chtěla starostlivě obejmout ten malý světlý úplněk polí a chalup v tmavé tůni lesů. Obrácen tváří k východu, rozkročený a s rukama v prosebném gestu se modlil k bohu, jehož hlásali misionáři.

Spustil se déšť a půda chtivě vpila krev kohouta, kterého zabil jako oběť, vzduch zase slova modliteb. A od té doby tam stojí. Z posvátné lípy nezbyl ani ztrouchnivělý kořen, ale namísto kde kdysi kvetla, vyrostl jiný a mohutný lipový kmen, jaký neobejmeš. Faun v jeho dřevu, dravém po životě, nejdříve zmizel, ovšem přání, jež kdysi vyslovil, bylo příliš silné, a tak se v kmeni otevřela dutina.

Je ho v ní vidět, jak stojí rozkročen, s rukama v prosebném gestu. Každý, kdo půjde okolo osvětlimanského kostela a jeho, Faunovy lípy, jím bude zvážen a přezkoumán.

Jarmila Bednaříková

[Nahoru]

Památky

Socha Sv. Jana Nepomuckého

Obecní úřad se snaží každým rokem opravit alespoň jednu z památek dochovaných v naší obci. V letošním roce byla provedena odborná restaurace sochy Sv. Jana Nepomuckého pocházející z roku 1731. Socha je z pískovce a je umístěna na křižovatce u prodejny "MARTEX" Restaurátorské práce prováděla firma ARCHKASO spol. s. r. o. Z Kamenice u Jihlavy a smluvní cena za opravu sochy byla 8 400 Kč.

Vzhledem k tomu, že náklady na veškeré opravy památek jsou velké, obracíme se na všechny občany, zejména děti a mládež, aby si jich vážili a neničili je. Tak jako minulé generace je tu nechaly pro nás, tak i my se snažme uchovat je i pro další pokolení.

Musilova kaplička

Mezi méně známé památky v naší obci patří i kamenná Kaplička zvaná "Musilova." Je postavena na Dolních pasekách pod domem J. Mlčáka. Podařilo se nám zjistit historii jejího vzniku, se kterou chceme seznámit i Vás. Kaplička byla postavena v roce 1945, původně na pozemku Karla Musila. Ten se přistěhoval do Osvětiman v roce 1929 z Brankovic na bývalou Grecmanovu hospodu (dnes Dům s pečovatelskou službou), kde působil jako hospodský.

V roce 1933 si zakoupil dům č. 48 (Dům služeb), kde otevřel řeznictví. Měl dvě dcery Drahomíru a Soňu. Mladší Soňa ve dvanácti letech těžce onemocněla s ledvinami a lékaři ji nedávali žádnou naději na život. Místní lékař A. Marica panu Musilovi tenkrát řekl "My léčíme, ale Pán Bůh uzdravuje." Otec zoufalý nad stavem své dcery, se modlil k Panně Marii a slíbil jí, že v případě uzdravení dcery, nechá jí postavit kapličku.

Stalo se. Dcera se uzdravila a pan Musil postavil kapličku s oltářem na níž postavil sošku Panny Marie s Ježíškem. Soška byla posvěcena v místním kostele důstojným pánem Karlem Boháčem. Dosud se o tuto kapličku stará druhá dcera pana Musila paní Drahomíra Kordová.

(Zpracování na základě vyprávění paní Drahomíry Kordové)

[Nahoru]

TJ Osvětimany

Rok 2000 se sice nezapiše do osvětimanské fotbalové historie zlatým písmem, neboť sportovní úspěchy moc velké nebyly. Přesto to byl rok, kdy kopaná patřila opět k životu naší obce. Toto tvrzení není zcela pravdivé, protože naši diváci mohli sledovat zápasy mužstva mužů i žáků na domácím hřišti pouze v jarní sezóně.

TJ Osvětimany přistoupil ve spolupráci s obecním úřadem na podzim k náročné rekonstrukci kabin a zároveň k úpravě hrací plochy. Náš staříčkový fotbalový areál si tyto úpravy určitě zasloužil. Z těchto důvodů odehrála naše mužstva podzimní mistrovské zápasy na hřištích soupeřů. Dosáhla těchto výsledků. Nejprve žáci, o kterých píše jejich trenér pan Bartoněk a Z. Svozil toto: "Fotbalový tým našich žáků sehrál od srpna do listopadu celkem 17 zápasů, 13 soutěžních a 4 přátelské. Mužstvo hrající ve skupině "B" okresního přeboru žáků skončilo na 13. místě. Určitý vliv na horší výsledky mělo i to, že ani jednou nemohli hrát na domácím hřišti.

Je potěšující, že se zlepšila údernost útočné řady. Zatímco loni vstřelili žáci na podzim pouze 8 branek, letos skórovali již čtyřicetkrát. Pro informaci uvádím nejlepší střelce, i když zásluhy na dosažených brankách přísluší celému týmu. Celkem 13 branek vstřelil L. Martínek, po sedmi brankách L. Andrysík a J. Bartoněk, šestkrát se trefil P. Bartoněk.

Po jarní části soutěže v roce 2001 přechází z našich žáků celkem 8 hráčů mezi dorostence. Obracíme se proto na další zájemce z ročníku narození 1988 až 1992, aby rozmnožili naše řady a pomohli reprezentovat Osvětimany na sportovním poli. Rovněž věřím, že se ozvou i hráči, kteří jsou v dorosteneckém věku a mají zájem si opět v příštím roce kopanou zahrát."

Mužstvo mužů, hrající IV. třídu, skupinu "A" odehrálo na podzim 1 zápas doma a 8 zápasů venku. Celkem 3x zvítězilo, 2x remizovalo (zvláště těší remíza s 1. mužstvem tabulky - Slováckem), a 4x prohrálo. Získalo celkem 11 bodů a obsadilo 6. místo v tabulce. Mužstvo mužů vstřelilo pouze 14 branek, což je nejméně ze všech mužstev soutěže - stará a letitá bolest osvětimanské kopané. Inkasovali 15 branek - třetí nejlepší obrana. Celkové skóre po podzimu je pasivní 14:15. Mužstvo vedli trenéři Sv. Vašek (sen.) a L. Křemeček (sen.).

Výbor TJ Osvětimany děkuje obecnímu úřadu za pomoc při úpravě kabin a dále všem sponzorům, bez kterých by se v naší obci fotbal asi nehrál.

Závěrem připomínáme obnovení tradice přátelských zápasů "starých pánů" Osvětiman a Horovců.

V červnu k nám přijeli přátelé ze Slovenska (zápas vyhráli) a v srpnu jeli naši do Horovců), kde ve fotbalovém utkání opět prohráli, když neproměnili ani ty nejvyloženější šance.

Výbor TJ přeje všem hráčům, svým fanouškům i všem spoluobčanům mnoho sportovních zážitků, zdraví a štěstí v roce 2001.

Mgr. Lubomír Berka